

nejvyššího podání, a stěžovatelka mohla za daného stavu věci odporovati jen vypočtené výši náhradního nároku. Leč i v této příčině dlužno přisvědčiti prvnímu soudu, jenž vypočetl správně výši náhradního nároku podle zásad § 222 odstavec třetí a čtvrtý ex. ř., jichž nutno dbáti i tu. Neboť, má-li v případech, kde byly dražbou prodány všechny nemovitosti simultanně zavázané (třetí odstavec § 222 ex. ř.), knihovní věřitel jdoucí za vespólným věřitelem jen nárok, by mu přikázána byla toliko poměrná část z jednotlivých rozdělovaných podstat, může v případech, kde nebyly dražbou prodány všechny nemovitosti pospolu zavázané (§ 222 čtvrtý odstavec ex. ř.), náhradní nárok, jenž nastupuje na místo oné hotově nevyplacené částky a jenž místo ní má býti vložen na nemovitost, rovnati se co do své výše jen oné poměrné částce samé. Může proto stěžovatelka podle obdoby třetího odstavce § 222 ex. ř. požadovati jen poměrné zajištění náhradního nároku, zejména také, když obdobný nárok, jež § 15 druhý odstavec kn. ř. zabezpečuje vespólnému věřiteli, nestanoví zákon pro »následující oprávněné« ve smyslu § 222 třetí a čtvrtý odstavec ex. ř. Podle řečeného nelze tedy sice plně souhlasiti s důvody napadeného usnesení, ježto však jím bylo potvrzeno správné usnesení prvního soudu, pokud bylo stěžovatelkou napadeno, nebylo dovolacímu rekursu vyhověno.

Čís. 7309.

Pro žalobu propachtovatele o plnění proti třetí osobě, jež se jako rukojmí a plátce zaručila, že pachtýři splní závazky z pachtovní smlouvy, není příslušným soud podle § 49 čís. 5, § 83 j. n.

(Rozh. ze dne 13. září 1927, R I 711/27.)

Proti žalobě, zadané na krajském soudě v Mostě, již se domáhala propachtovatelka na rukojmím a plátcí za závazky pachtýřů zaplacení 8.034-08 Kč za zlepšení předmětu pachtu a složení jistoty 6.000 Kč, vznesl žalovaný námitku místní a věcné nepříslušnosti. Soud první stolice námitku zamítl, rekursní soud námitce vyhověl a žalobu odmítl. Důvody: Jedná se o spor z pachtovní smlouvy o nemovitosti, který se netýká ani existence této smlouvy ani zaplacení pachtovného. Neboť žalobní nárok na náhradu žalobkyní vynaložených výloh 8.034-08 Kč za zlepšení předmětu pachtu a na složení jistoty 6.000 Kč, které jest složiti na spořitelní knížku u centrálního ředitelství žalobkyně, opírá se o obsah pachtovní smlouvy. Této podstaty neztrácí spor tím, že žalobní nárok není uplatňován proti pachtéřům, nýbrž proti žalované, jako rukojmí a plátkyni. Pro takové spory jest podle § 49 čís. 5 a 83 j. n. věcně a místně výlučně příslušným okresní soud, v jehož obvodu jest předmět pachtu. Poněvadž předmět sporu jest v S. v obvodu okresního soudu v Chabařovicích (obvod krajského soudu v Litoměřicích), jest vyloučena místní příslušnost krajského soudu v Mostě. Bylo proto odůvodněné námitce nepříslušnosti soudu vyhověti a žalobu zamítnouti,

i když podle § 45 odst. 1 j. n. rozhodnutí soudního dvoru první stolice o jeho věcné příslušnosti nemohou býti proto napadány, že pro právní věc jest odůvodněna příslušnost okresního soudu.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Nelze souhlasiti s rekursním soudem, že jde o rozepři ze smlouvy pachtovní, neboť žaloba neopírá se o pachtovní smlouvu mezi žalobkyní a Janem K-em a Františkem B-em, nýbrž o to, že se žalovaný jako rukojmí a plátce zaručil, že pachtýři splní závazky z pachtovní smlouvy. Není tudíž důvodem žaloby smlouva pachtovní po rozumu § 1090 obč. zák., jak to předpokládají §§ 49 čís. 5 a § 83 j. n., nýbrž smlouva rukojemská ve smyslu § 1357 obč. zák. Právem proto uznal první soud, že námitka místní a věcné nepřislušnosti dovolaného soudu není opodstatněna.

Čís. 7310.

Zjištění, že zaměstnanec byl k zaměstnavateli v poměru služebním, podléhajícím pensijnímu pojištění, a že bylo povinností zaměstnavatele, by ho přihlásil k pensijnímu pojištění podle výše jeho platu, a náhrady škody, způsobené tím, že firma opomenula učiniti včas řádnou přihlášku k pensijnímu pojištění, — lze se domáhati pořadem práva.

(Rozh. ze dne 13. září 1927, R I 729/27.)

Žalobu Františky P-ové proti firmě August R. soud první stolice k námitce nepřipustnosti pořadu práva odmítl. Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva. D ů v o d y: Žalobou domáhá se žalobkyně vydání tohoto rozsudku: a) Straně žalující zjišťuje se proti straně žalované, že manžel žalobkyně František P. byl od 1. ledna 1909 do 21. května 1926 k své zaměstnavatelce firmě August R. v poměru služebním, podléhajícím pensijnímu pojištění ve smyslu zákona o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců, že tudíž podléhal povinnosti pojistné s povinností žalované strany přihlásiti ho k pensijnímu pojištění podle pensijních zákonů s platem do 30. června 1926 přesahujícím 900 Kč ročně v VI. třídě pojištěnců pensijních, s platem od 1. července 1920 do 31. prosince 1920 přesahujícím 6.600 Kč ročně v XII. třídě pojištěnců pensijních a s platem od 1. ledna 1921 do 21. května 1926 přesahujícím 9.000 Kč ročně v XVI. třídě pojištěnců pensijních a že žalovaná strana ručí žalobkyni za veškeré škodné následky z opomenutí včasné a řádné přihlášky Františka P-a k pensijnímu pojištění. b) Strana žalovaná jest povinna zaplatiti žalobkyni pohřebné 1.950 Kč, rentu 3.282 Kč 50 h za dobu od 22. května 1926 do 31. března 1927, úhrnem 5.232 Kč 50 h, jakož i za každý další měsíc dnem 1. dubna 1927 počínaje až do právoplatnosti rozsudku o této žalobě 325 Kč měsíčně předem se 6% úroky z částky 5.232 Kč 50 h ode dne podání za-